

Sygn. akt III K 356/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Monika Tkaczyk-Turek

Protokolant sekretarz sądowy Joanna Zmysłowska

Bez udziału Prokuratora

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2016 r.

sprawy **T. K.**, s. J. i G., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) roku w W. na ul. (...) nie zastosował się do decyzji organu administracji samorządu terytorialnego – Urzędu Miejskiego w Ł. - nr decyzji (...) z dnia (...) roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi, w tym pojazdami mechanicznymi kategorii (...), prowadząc na drodze publicznej pojazd marki A. (...) o numerze rej. (...),

tj. o przestępstwo określone w art. 180a k.k.

o r z e k a:

I. uznaje oskarżonego T. K., w ramach zarzucanego mu czynu, za winnego tego, że w dniu (...) roku w W. na ul. (...) nie zastosował się do decyzji organu administracji samorządu terytorialnego – Urzędu Miejskiego w Ł. – nr decyzji (...) z dnia (...) roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi, w tym pojazdami mechanicznymi kategorii (...), prowadząc na drodze publicznej pojazd marki A. (...) o numerze rej. (...), tj. za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 180a k.k. i za czyn ten na podstawie art. 180a k.k. skazuje oskarżonego i wymierza oskarżonemu grzywnę w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100,00 (sto) złotych,

II. na podstawie art. 63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 15 marca 2016 roku, uznając jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równy dwóm dziennym stawkom grzywny;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego opłatą w kwocie 1500 zł. (jeden tysiąc pięćset złotych) złotych i kosztami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych.

Sygn. akt III K 365/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...)r. Prezydent Miasta Ł. – działając na podstawie art. 140 ust. 1 pkt 4 ustawy prawo o ruchu drogowym – cofnął T. K. uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi, w związku z uzyskaniem przez T. K. 28 punktów karnych za naruszanie przepisów i zasad ruchu drogowego i niepoddaniu się przez niego egzaminowi sprawdzającemu

kwalifikacje do kierowania pojazdami mechanicznymi (dowód – odpis decyzji k. 27). T. K. – pomimo tego, że uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi zostały mu cofnięte – nadal kierował samochodem i nadal popełniał liczne wykroczenia drogowe (dowód: informacja o wykroczeniach drogowych k. 34). W dniu (...) r. w W. na ul. (...) także nie zastosował się do decyzji organu administracji samorządu terytorialnego – Urzędu Miejskiego w Ł. tj. do decyzji nr (...) z dnia (...) r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi, w tym pojazdami mechanicznymi kategorii B, prowadząc pojazd marki A. (...) o nr rej. (...). W trakcie kierowania pojazdem po drodze publicznej T. K. popełnił wykroczenie drogowe w postaci prowadzenia rozmowy telefonicznej podczas kierowania samochodem bez specjalnego sprzętu rozmowę tę umożliwiającego (dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 163, 17-18, zeznania świadka k. 6-7, 9-10, 45-46, 48-48).

T. K. nie był karany sędownie. W dniu 5 kwietnia 2016 r., Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi VI Wydział Karny warunkowo umorzył T. K. postępowanie za czyn z art. 180a k.k. na okres 2 lat próby oraz orzekł obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 1000 zł. (dowód: akta sprawy VI K 262/16 i wyrok)

T. K. wyjaśniając zarówno na etapie postępowania przygotowawczego (k. 17-18) jak i na rozprawie głównej (k. 163) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu występku i złożył wyjaśnienia wskazujące na jego motywację. Najważniejsze jednak z punktu widzenia rozpoznawanej sprawy jest to, że oskarżony podał, iż miał pełną świadomość cofnięcia mu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi; przyczyną tego było przekroczenie tzw. punktów karnych za popełnianie wykroczenia drogowe; podał, także, iż w dniu darzenia tj. w dniu (...). ponownie – pomimo nieposiadania uprawnień kierował samochodem po drodze publicznej. Oskarżony podał także, iż w chwili obecnej ubiega się o ponowne uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Nie jest prawdą natomiast twierdzenie oskarżonego, iż w przeszłości tylko jeden raz kierował pojazdem pomimo cofniętych uprawnień – wykaz wykroczeń drogowych wprost dowodzi, iż T. K. nagminnie jeździł samochodem jawnie lekceważąc decyzję o cofnięciu mu do tego uprawnień.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie jego sprawstwa w dokonaniu występku z art. 180a k.k. w pełni potwierdzają przesłuchani na etapie postępowania przygotowawczego świadkowie tj. funkcjonariusz Policji J. W. (k. 6-7, 45) i M. J. (k. 9-10, 48). Świadcowie ci podali, iż podczas czynności służbowych spostrzegli pojazd marki A7, którego kierowca prowadził rozmowę telefoniczną w czasie kierowania pojazdem nie korzystając ze specjalistycznego sprzętu, w związku z powyższym podjęli oni decyzję o poddaniu kierującego kontroli drogowej. W czasie czynności ustalili, iż T. K. ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi oraz, iż postępowanie za podobny występki z art. 180a k.k. było już prowadzone przeciwko T. K.. W związku z tym dokonali zatrzymania kierowcy, przekazali pojazd za zgodą właściciela – przewożonemu przez T. K. pasażerowi.

Pozostałe dowody zgromadzone w sprawie, a zatem odpis decyzji z dnia 10 marca 2005 r. (k. 27), karta karna, informacja o dochodach oskarżonego czy odpis wyroku z dnia 5 kwietnia 2016 r. to także materiał dowodowy w pełni wiarygodny i stanowiący podstawy ustaleń stanu faktycznego. Były to bowiem dokumenty urzędowe, nie kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Art. 180a k.k. stanowi, iż występki ten popełnia ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. T. K. w dniu (...)r. prowadził pojazd mechaniczny – samochód – po drodze publicznej na ul. (...) w W. i jednocześnie kierując tym pojazdem nie zastosował się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Dyspozycję art. 180a k.k. należy uznać za wypełnioną; sprawstwo oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Oskarżony T. K. w dniu zdarzenia był osobą pełnoletnią, poczytalną, nie zachodziła żadna okoliczność, która w jakikolwiek sposób usprawiedliwiałaby jego działanie; wina T. K. w popełnieniu czynu mu przypisanego także jest bezsporna.

Wymierzając karę za popełnione przez oskarżonego przestępstwo Sąd Rejonowy stosował kryteria wskazane w art. 53§1 i §2 k.k. Art. 53§1 k.k. stanowi, iż Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. § 2. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, (...), rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości (...).

Dobrem prawem chronionym poprzez dyspozycję art. 180a k.k. jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym; ratio legis tej normy prawnej jest natomiast potrzeba eliminacji z udziału w ruchu drogowym tych kierowców, którzy nagminnie łamią zasady tzw. kodeksu drogowego, czym de facto stwarzają realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Za przypisane oskarżonemu T. K. przestępstwo Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych. Wymierzając zatem T. K. karę za popełniony przez niego występki Sąd miał na celu zarówno prewencję indywidualną, jak i konieczność oddziaływania na świadomość społeczną (prewencja generalna). T. K. tracił uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w roku 2005 r. z uwagi na przekroczoną liczbę dopuszczalnych punktów karnych. Wnosić z tego należy, iż oskarżony ten naruszał przepisy ustawy o ruchu drogowym w tak rażąco sposób, że został on uznany za osobę stwarzającą zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, co musiało skutkować ponownym sprawdzeniem jego kompetencji do kierowania pojazdami mechanicznymi. T. K. przez okres ponad 11 lat nie ubiegła się o ponowne uzyskanie uprawnień do kierowania, a wykaz popełnionych przez niego wykroczeń drogowych (k. 34 i n.) wprost dowodzi tego, że oskarżony nie dość, że nie zamierzał ponownie ubiegać się o uprawnienia do kierowania pojazdami – to jeszcze wciąż kierując samochodem nadal popełniał liczne wykroczenia drogowe w tym nagminnie przekraczał dopuszczalną prędkość na danych odcinkach drogi. Taka postawa zaświadczy o jawnym lekceważeniu obowiązujących norm prawnych i nie pozwala Sądowi na warunkowe umorzenie postępowania karnego. Pozytywna opinia pracodawcy, czy pozytywny wywiad środowiskowy dotyczący oskarżonego niczego w tej ocenie nie zmieniają: oskarżony nadal pozostaje osobą niebezpieczną dla ruchu drogowego, utracił prawo jazdy, nie poddał ponownej weryfikacji swoich kompetencji do uczestnictwa w ruchu drogowym, a ponadto nadal jeździ samochodem i narusza przepisy ustawy prawo o ruchu drogowym. Wręcz takie postępowanie oskarżonego, który sam wyjaśniając przyznał, iż rocznie „pokonujemy” 150-200 000 km i nie ubiegał się ponownie o prawo jazdy – wprost świadczy o tym, iż oskarżony ponownie o prawo jazdy ubiegać się nie zamierzał uznając, iż kary za wykroczenie jakim do dnia 18 maja 2015 r. było kierowanie samochodem po drodze publicznej przy niestosowaniu się do decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnień – są dla niego na tyle błahie i niedolegliwe, że nie było wręcz żadnego powodu do tego, aby ponownie do egzaminu uprawniającego do kierowania samochodem przystępować. Także popełnione w dniu 4 grudnia 2015 r. przestępstwo z art. 180a k.k. nie było dla T. K. dostatecznym ostrzeżeniem; oskarżony nadal co najmniej dwukrotnie kierował samochodem. Takie zachowanie zasługuje na surową karę. Sąd Rejonowy wymierzył dlatego oskarżonemu grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych; a właśnie uwzględniając pozytywną opinię o oskarżonym Sąd wymierzył karę najłagodniejszą rodzajową – czyli grzywnę.

Ważąc wymiar stawki dziennej Sąd Rejonowy uwzględnił wysokie roczne dochody jakie uzyskuje oskarżony: T. K. w roku (...) uzyskał ponad 218 tysięcy dochodu, w roku (...) ponad 330 tysięcy dochodu, w roku (...) uzyskał ponad 255 tysięcy dochodu. Oskarżony na tle społeczeństwa jest zatem w bardzo dobrej sytuacji materialnej, ważąc wymiar stawki dziennej grzywny Sąd Rejonowy musiał dostosować wysokość stawki dziennej do dochodów oskarżonego, tak aby wymierzana kara była dla T. K. w jakikolwiek sposób odczuwalna i – co należy do istoty kary – dolegliwa. Sąd uznał, iż adekwatną wysokością jednej stawki dziennej grzywny będzie kwota 100 zł. Uwzględniając wysokie roczne dochody T. K. jedynie taka grzywna nie będzie rodziła społecznego odczucia swoistej bezkarności osób dobrze sytuowanych materialnie.

Jedynie tak wyważona kara, w ocenie Sądu Rejonowego, spełni też cele jaki ustawodawca nakłada na wymiar kary zarówno w jej aspekcie generalnym, jak i indywidualnym. Wymierzona grzywa – z pozoru surowa – będzie działać jako czynnik hamujący dla innych potencjalnych sprawców tego typu występków; natomiast fakt skazania oskarżonego i to na karę 15 000 zł. będzie także i dla T. K. ostrzeżeniem, iż obecnie nie ma pobłażliwości dla kierowców łamiących przepisu ustawy prawo o ruchu drogowym i rozdziału XXI kodeksu karnego.

O kosztach orzeczono zgodnie zobowiązującymi przepisami.

Mając powyższe na uwadze – orzeczono jak w wyroku.

mtt